

РЕШЕНИЕ

№ 931

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 17.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8033** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалбата на "Изгрев Пропърти"ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. И. чрез пълномощник адв. Л. против заповед № САГ23-РА-18-37/26.07.2023 г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, ал. 3, ал. 4, ал. 5, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ във връзка с чл. 56 от ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община е наредено премахването на незаконосъобразно поставен преместваем обект „Гаражна двураменна врата“, поставена в ПИ с идентификатор 68134.407.151 по КККР, УПИ Х.- за Б., кв. 554 по плана на [населено място], м. „Зона Г-12“, район „О.“, с административен адрес: [населено място], ул. О.“ № 35. Наведени са доводи за незаконосъобразност, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби - основания за оспорване по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Оспорва се констатацията на административния орган, че процесния обект представлява преместваем такъв, с оглед неговите конструктивни особености и предназначение. Посочва се, че същият представлява метална част от оградата, която към момента е станала отваряема. В тази връзка се отбелязва, че оградите са самостоятелен вид обекти, които са строежи съгласно § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Като нарушена се сочи и нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като оспорената заповед не е мотивирана от

фактическа и правна страна. Твърди се, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, при издаването ѝ са допуснати редица процедурни нарушения, като същата не е съобразена и с целта на закона, без да излагат конкретни доводи в тази насока. Претендира се отмяна на оспорения административен акт и присъждане на разноски.

Ответната страна Главният архитект на Столична община чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че вратата, предмет на производството, може да бъде демонтирана, без да бъдат нарушени конструктивните ѝ характеристики, което съставлява безспорно доказателство, че същата има характер на преместваем обект. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли оспорването. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

При извършена на 04.07.2023 г. проверка от служители към дирекция „Общински строителен надзор“, Столична община е установено наличието на обект „Гаражна двураменна врата“ в ПИ с идентификатор 68134.407.151 по КККР, УПИ Х.-за Б., кв. 554 по плана на [населено място], м. „Зона Г-12“, район „О.“, с административен адрес: [населено място], ул. О.“ № 35. Обектът представлява гаражна прозирна двураменна метална врата с приблизителни размери: височина - 2,00 м. и дължина - 4,00 м. Същата е квалифицирана като „преместваем обект“. Не са представени одобрен проект, съгласувана схема и разрешение за поставяне. Резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен акт № 4/04.07.2023 г. Към констативния акт е приложен снимков материал. Като нарушени са посочени разпоредбите на чл. 57а, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. Констативният акт е съобщен на 14.07.2023 г. с писмо с обратна разписка, видно от известие за доставяне ИД PS 1040 800С5У Х. Депозирано е писмено възражение от „Изгрев Пропърти“ ЕООД с вх. № САГ23-ТК00-1348 от 18.07.2023 г., в което се оспорват заключенията отразени в констативния протокол.

Въз основа на така установените факти и проведената административна процедура, главният архитект на Столична община е издал оспорената заповед, с която е разпоредил премахването на преместваем обект „Гаражна двураменна врата“, поставена в ПИ с идентификатор 68134.407.151 с административен адрес: [населено място], ул. О.“ № 35", квалифициран като незаконен по чл. 57а, ал. 1, т. 1, ал. 3, ал.4, ал.5, ал. 6 и, ал. 7 от ЗУТ във връзка с чл. 56 от ЗУТ.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Според вещото лице процесният обект представлява гаражна двураменна врата, находяща се на линията на оградата в поземлен имот с идентификатор 68134.407.151. При извършения оглед на място вещото лице е установило, че имотът е разположен на кръстовището на [улица]и [улица], като процесната гаражна врата е разположена от страната на [улица]. Вратата е метална със същите орнаменти като останалата метална част на оградата и е с две крила, отварящи се навътре към дворното място. Вратата е от двете страни с метални колони от квадратен профил, служещи като рамка, за която са захванати двете крила. Останалата част на оградата откъм [улица]се състои от основа с височина около 50 сантиметра от стоманобетоннови елементи и горна метална част, състояща се от

различни метални профили и орнаменти. Вещото лице е посочило, че в конструктивно отношение обектът представлява метална, двойна врата с две крила и странични метални колони. Вратата е монтирана като част от оградата и служи за вход към дворното място. Процесната врата е неразделна част от изградената ограда, тъй като освен за вход към дворното място, изпълнява и оградящи функции за имота. По мнение на вещото лице двете крила на вратата могат да се демонтират без да се разрушат, но страничните метални колони са здраво захванати и вкопани в земята и не могат да бъдат лесно демонтирани, като при демонтажа ще останат отвори в основата. При демонтаж на вратата ще се наруши целостта на оградата, тъй като в зоната на демонтираната врата имотът ще остане без ограда. Демонтираната врата не може да се използва на друго място, без предварително да се осигурят същите размери и условия за монтаж. Процесната двукрила врата от страната на [улица] е със същата орнаментика, като останалата част. Тя е монтирана като преработка на съществуващата ограда, за да се осигури достъп до дворното място. В тази връзка, според вещото лице, процесната врата може да се счита за адаптация на винаги съществуващата ограда. Въз основа на огледа на място не може да се определи точното време на монтаж на вратата, но видимо цялата ограда на имота, по начина на изпълнение и използваните материали, дава основание на вещото лице да заключи, че е изградена преди повече от 15 години.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт в законоустановения срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - главния архитект на Столична община в съответствие с предоставените му правомощия със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община във връзка с § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ. Видно от т. 1.35. от цитираната заповед на кмета на Столична община, на главния архитект на Столична община е предоставено правомощие да издава заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗУТ на основание чл. 57а, ал. 3 ЗУТ и чл. 81, ал. 2 от НПОРИМДЕРДТСО.

Противно на твърденията в жалбата за допуснато нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, при издаване на оспорената заповед са спазени общите изисквания за форма и съдържание, доколкото в ЗУТ липсват специални такива. Посочен е издателят на акта, адресатът, имотът до който се отнася устройствената процедура, както и обстоятелствата, мотивирали органа да разпорежи издаването ѝ. Изрично са посочени и приложимите правни норми.

При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на заинтересованите страни в производството. Административният орган е следвал установената специална административна процедура при издаване на акта. Изготвен е констативен акт № САГ23-ДР00-1746/04.07.2023 г., който е поставил началото на производството в съответствие с изискването на чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ. На заинтересованите страни е връчен препис от констативния протокол и им е предоставена възможност да депозират писмени възражения, от която възможност се

е възползвало търговското дружество "Изгрев Пропърти"ЕООД.

Независимо от изложеното, оспорената заповед е издадена при неправилно прилагане на материалния закон, което от своя страна е самостоятелно основание за нейната отмяната.

Съгласно чл. 56, ал. 1 от ЗУТ върху поземлени имоти могат да се поставят увеселителни и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности, както и други елементи на градското обзавеждане. Съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗУТ за обектите по ал. 1 се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет, а за държавни и общински имоти - и въз основа на схема одобрена от главния архитект. Легално определение на понятието преместваем обект се съдържа в § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ. Според същото "преместваем обект" е обект, предназначен за увеселителна, търговска или друга обслужваща дейност, който може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя.

Критерии за определяне на един обект, като преместваем са неговите конструктивни характеристики и неговото предназначение. В случая предназначението на процесния обект (гаражна двураменна врата) не се обхваща от посочените такива в разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. Не е спорно по делото, че процесния обект в конструктивно отношение представлява метална, двойна врата с две крила и странични метални колони. Вратата е монтирана като част от оградата и служи за вход към дворното място. Същата е неразделна част от изградената ограда, тъй като освен за вход към дворното място, изпълнява и ограждащи функции за имота. Според вещото лице, при демонтаж на вратата ще се наруши целостта на оградата, тъй като в зоната на демонтираната врата имотът ще остане без ограда. Същата представлява адаптация на съществуващата ограда. Тази конструктивна характеристика на процесния обект дава основание същият да бъде квалифициран като строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, чл. 147, ал. 1, т. 7 от ЗУТ. Всяка ограда, както по предназначение, така и по начин на експлоатация, не е преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ.

След като административният орган е посочил, че се касае за преместваем обект, а не за строеж и не е изследвал законосъобразността на последния е допуснал нарушение на материалния закон, прилагайки чл. 56 и 57 от ЗУТ.

Предвид изложеното жалбата се явява основателна, което налага отмяна на оспорената заповед.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на оспорващият следва да се присъдят сторените по делото разноси, които са в претендиран и доказан размер 350.00 лева, от които 50.00 лева - държавна такса и 300.00 лева възнаграждение за вещо лице.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на "Изгрев Пропърти"ЕООД, ЕИК[ЕИК] заповед № САГ23-РА-18-37/26.07.2023 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на "Изгрев Пропърти"ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. М. И. разноски по делото в размер на 350 (триста и петдесет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: